

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/62/2025
Identifikačné číslo spisu:	8123206587
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8123206587.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a členiek senátu JUDr. Jany Bajánkovej a JUDr. Jany Haluškovcej, v spore žalobkyne A. G. K., narodenej XX. X. XXXX, S., S.Á. XXXX/X, zastúpenej advokátskou kanceláriou RIEDL advokátska kancelária s. r. o., Prešov, Slovenská 46, IČO: 54 359 490, proti žalovanej obchodnej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpenej advokátskou kanceláriou Roman Kvasnica a partneri s.r.o., Piešťany, Žilinská cesta 130, IČO: 36 866 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8Csp/74/2023, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. novembra 2024 sp. zn. 11CoCsp/13/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanej voči žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 06. februára 2024 č. k. 8Csp/74/2023-49 žalobu zamietol (I. výrok) a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %. (II. výrok).

1.1. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplynulo, že medzi stranami vznikol spotrebiteľský vzťah na základe zmluvy o splátkovom úvere. Žalobkyňa zaplatila žalovanej celkom sumu 47.487,80 eura. Zo znaleckého posudku znalca z odboru ekonomika a manažment, odvetvie financie, účtovníctvo a daňovníctvo, P. L.X. O., č. 02/2021 zo dňa 10. 5. 2021 vypracovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 15C/296/2015 vyplynulo, že žalobkyňa mala žalovanej zaplatiť na istine len sumu 39.832,70 eura. Žalobkyňa tak navyše zaplatila úroky vo výške 7.404,33 eura. Súd prvého stupňa viazaný žalobným návrhom (žalobkyňa si v konaní sp. zn. 15C/296/2015 nárokovala sumu vo výške 2.059,13 eur) priznal žalobkyni bezdôvodné obohatenie v tejto výške a odvolací súd rozsudok potvrdil. V tomto konaní sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v rozdieli medzi sumou, ktorú žalovanému „preplatila“ a sumou, ktorá jej nebola priznaná

rozsudkom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp.zn. 15C/296/2015, t.j. sumu 5.345,20 eura (7.404,33 - 2.059,13 eura). Žalovaná v konaní vzniesla námietku premĺčania, a to z dôvodu uplynutia objektívnej trojročnej a subjektívnej dvojročnej premĺčacej doby.

1.2. Súd prvej inštancie na vec aplikoval ust. § 451 ods. 1, ods. 2, § 456, § 100 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 107 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Posudzujúc žalovanou vznesenú námietku premĺčania dospel k právnomu záveru, že námietka premĺčania je dôvodná. Žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia, no najmä o jeho rozsahu dozvedela zo znaleckého posudku č. 02/2021 vypracovaného Ing. Ľubomírom Gdovinom. Pre začiatok plynutia subjektívnej premĺčacej doby sa vyžaduje skutočná, preukázateľná vedomosť o vzniku a výške bezdôvodného obohatenia, čo v danom prípade nastalo dňa 28. 5. 2021, a to dorúčením znaleckého posudku. Premĺčacia doba začala vo vzťahu k sume 5.345,20 eura plynúť nasledujúcim dňom, kedy si žalobkyňa mohla uplatniť na súde nárok na vydanie uvedenej sumy a to podaním návrhu na zmenu žaloby, ktorým by upravila žalobný petit aj o túto sumu. Žalobkyňa však takéto podanie v konaní vedenom pod sp.zn. 15C/296/2015 neučinila a podala samostatnú žalobu až dňa 10. 7. 2023, t.j. po uplynutí subjektívnej dvojročnej premĺčacej doby, ktorá márne uplynula dňa 29. 5. 2023.

1.3. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 28. novembra 2024 sp. zn. 11CoCsp/13/2024 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (výrok I.) a žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% (výrok II.).

2.1. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že čo sa týka práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, toto podlieha premĺčaniu. Pri skúmaní momentu, kedy spotrebiteľ nadobudol vyžadovanú skutočnú (preukázanú) vedomosť o tejto podstatnej skutkovej okolnosti (viď uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 413/2013) je potrebné si uvedomiť, že ide o subjektívny okamih, v ktorom sa spotrebiteľ dozvie také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť svoje práva v súdnom konaní žalobou o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď sa jeho právo stalo nárokom (actio nata). Rozhodujúce nie je, či možnosť dozvedieť sa tieto skutočnosti mal už skôr, (uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28. septembra 2021). Podľa odvolacieho súdu je zrejmé, že skutočnú (preukázanú) vedomosť o tejto podstatnej skutkovej okolnosti, teda o tom, že žalovaná prijala bez právneho titulu sumu 5.345,20 eura, (7.404,33 - 2.059,13 eura), sa žalobkyňa dozvedela už zo znaleckého posudku (vyhotoveného v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2059,13 eura na základe tej istej zmluvy o spotrebiteľskom úvere), ktorý bol právnomu zástupcovi žalobkyne doručený dňa 28. 5. 2021 (č.l. 72 spisu). Znalec v znaleckom posudku konštatoval, že žalobkyňa spolu zaplatila banke úroky a splátky istiny vo výške 47.487,80 eura, z toho zaplatené úroky vo výške 7.404,33 eura a splátka istiny 40.083,47 eura. Podľa znaleckého posudku, správne mala byť zaplatená istina 39.832,70 eura. Subjektívna premĺčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala žalobkyni plynúť dňa 29. 5. 2021 a uplynula 29. 5. 2023. S ohľadom na čas podania žalobného návrhu na príslušnom súde prvej inštancie (10. 7. 2023) je potrebné konštatovať, že žalovanou vznesená námietka premĺčania v danej veci tak je opodstatnená.

2.2. Na námietku žalobkyne, že sa súd prvej inštancie nezaoberal meritom veci, ale z dôvodu hospodárnosti konania rovno posudzoval vznesenú námietku premĺčania, túto považoval odvolací súd za nedôvodnú. Z hľadiska procesnej ekonómie je prípustné, ak súd vyhodnotí hmotnoprávnu námietku ako dôvodnú a otázkou dôvodnosti nároku protistrany sa vôbec nezaobera, t.j. nevykoná dôkazy na preukázanie dôvodnosti nároku protistrany.

2.3. Odvolací súd potvrdil, že subjektívna premĺčacia doba začala plynúť dňa 29. 5. 2021 a uplynula dňa 29. 5. 2023. Námietka žalobkyne, že žalovaná uviedla iný časový rámec plynutia premĺčacej doby, nemá podľa odvolacieho súdu vplyv na platnosť vznesenej námietky premĺčania žalovanou.

2.4. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal vo vzťahu k žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj ako „dovolateľka“) dovolanie,

prípustnosť ktorého vyvodzovala z ust. § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 CSP.

3.1. Dovolateľka namietala, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je arbitrárny, nepresvedčivý, založený na svojvoľnom hodnotení vykonaného dokazovania, ktoré jej nedáva v žiadnom prípade uspokojivé odpovede na prednesenú právnu argumentáciu a námietky vznesené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Napadnutý rozsudok zakladá pre svoju arbitrárnosť dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP, teda vadu zmätočnosti rozsudku. Odvolací súd sa iba stručne vyjadril k správnosti záverov súdu prvej inštancie, ale voči jej odvolacím námietkam neuviedol žiaden konkrétny postoj. Nezabezpečil spravodlivý proces, preto je napadnuté rozhodnutie v rozpore s uvedenou judikatúrou, trpí vadou podľa ust. § 420 písm. f) CSP.

3.2. Ohľadom posúdenia námietky premlčania súdmi nižšieho stupňa dovolateľka uviedla, že z rozhodnutí (rozsudku Súdneho dvora, z 9. 7. 2020 v spojených veciach C-698/18 a C-699/18 a rozsudku Súdneho dvora, z 22. 4. 2021 vo veci C-485/19) vyplýva záver, že spotrebiteľ sa o vzniku bezdôvodného obohatenia môže dozvedieť až dňom právoplatnosti meritórneho rozsudku pojednávajúceho o neplatnosti klauzuly v spotrebiteľskej zmluve a to presne vyslovil Okresný súd Prešov až v rozsudku z 23. 7. 2021, v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/296/2015 v bode 34, cit. „Súd preto dospel k záveru o neplatnosti zmluvy v časti odplaty.“ Zdôraznila, že rozhodný okamih pre plynutie subjektívnej premlčacej doby nenastal v momente doručenia znaleckého posudku, ako nesprávne určili súdy, ale v momente právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Dňa 28. 5. 2021, t. j. v deň doručenia znaleckého posudku sa dozvedela len o akú sumu mala poskytnutý úver v príslušenstve „preplatiť“, ale táto samotná informácia nemá podľa dovolateľky žiadnu relevanciu, pokiaľ by sa okresný súd spolu s krajským súdom nerozhodli, že zmluva o úvere v časti odplaty je neplatná.

3.3. Dovolateľka navrhla dovolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 11. 2024, sp. zn. 11CoCsp/13/2024, zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení sa k dovolaniu žalobkyne navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne odmietol, resp. v prípade prípustnosti ho zamietol a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolateľ namietala existenciu vady zmätočnosti konania podľa § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným

výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov [porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03]. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Dovolateľka v podstate namieta nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Podľa dovolateľky vada zmätočnosti spočíva v tom, že odvolací súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevyjadril k jej podstatnej argumentácii ohľadom začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby.

11. V súdnej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, keď mal za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd konštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Dovolací súd je toho názoru, že odvolací súd zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k prijatému rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie nemožno považovať za zjavne neodôvodnený. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia má náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, IV. ÚS 324/2011) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania (strán sporu) vrátane ich dôvodov a námietok. Z rozhodnutia odvolacieho súdu sú zrejmé úvahy, ktoré ho viedli k potvrdeniu záveru súdu prvej inštancie o premlčaní uplatneného nároku. Odvolací súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a s odvolacími námietkami dovolateľky. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, aké dôkazy súd vykonal, ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, a to s uvedením príslušných zákonných ustanovení. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobkyne je premlčaný a z toho dôvodu žalobu zamietol bez jej meritórneho prejednania. Súd prvej inštancie viazal moment začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby na doručenie znaleckého posudku žalobkyne (bod 17.). Z predmetného znaleckého posudku sa podľa okresného súdu žalobkyňa skutočne (preukázateľne) dozvedela o „preplatení“ úveru a v akej sume, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožnil.

11.1. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia reagoval aj na odvolacie námietky žalobkyne, ktoré sa týkali označených rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, o ktoré žalobkyňa oprela svoju základnú argumentáciu ohľadom začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby. Dovolací súd konštatuje, že už súd prvého stupňa v bode 18. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (rozhodnutie prvostupňového a odvolacieho súdu tvoria jeden celok) konštatoval, že v danom prípade rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, sp.zn. C-698/18 nie je na daný prípad použiteľný, keďže v konaní vedenom pod sp.zn. 15C/296/2015 súd nerozhodoval o určení neplatnosti nekalej zmluvnej podmienky, na základe ktorej by sa žalobkyňa domáhala vrátenia súm zaplatených na základe takejto zmluvnej podmienky, a súd ani nevyslovil vo výroku svojho rozhodnutia neplatnosť zmluvy v časti zmluvných úrokov. Odvolací súd sa s týmto názorom stotožnil a doplnil odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa ohľadom začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby najmä v bode 19. až 23 svojho rozhodnutia. Zároveň sa dostatočným

spôsobom vysporiadal aj s ďalšími odvolacími námietkami žalobkyne. Čo sa týka námietky žalobkyne, že sa súd prvej inštancie nezaoberal meritom vecí, ale z dôvodu hospodárnosti konania rovno posudzoval vznesenú námietku premlčania, táto odvolacia námietka bola podľa odvolacieho súdu nedôvodná. Z hľadiska procesnej ekonomie je prípustné, ak súd vyhodnotí hmotnoprávnu námietku ako dôvodnú a otázkou dôvodnosti nároku protistrany sa vôbec nezaobrá, t.j. nevykoná dôkazy na preukázanie dôvodnosti nároku protistrany (bod 27.). Ohľadom námietky žalobkyne, že žalovaný uviedol iný časový rámec plynutia premlčacej doby, uvedené podľa odvolacieho súdu nemá vplyv na platnosť vznesenej námietky premlčania žalovaným (bod 28.)

12. Dovolacia námietka týkajúca sa nedostatočného zistenia skutkového stavu a nesprávneho vyhodnotenia vykonaných dôkazov odvolacím súdom, ktoré bez ďalších relevantných skutočností nemožno považovať za tzv. zmätočnosťnú vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu, nie je spôsobilá založiť dôvodnosť dovolania, a to preto, že (i) hodnotenie dôkazov prislúcha zásadne len tomu súdu, ktorý ich vykonal a (ii) pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, ale táto skutočnosť sama osebe dôvodnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezakladá. Dovolací súd v hodnotení dôkazov súdmi nižších inštancií nezistil pochybenie, ktoré by bolo v extrémnom rozpore s obsahom spisu. Navyše, už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 37/1993, R 42/1993, R 125/1999) ako aj viaceré jeho rozhodnutia (napríklad sp. zn. 2Cdo/130/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012) zastávajú názor, že ani prípadná neúplnosť, či nesprávnosť skutkových zistení a skutkových záverov nie je v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaná (bez ďalšieho) za dôvod zakladajúci tzv. zmätočnosťnú vadu konania.

13. Dovolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné dodať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu vecí. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, pretože je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Prieskum skutkových zistení zo strany dovolacieho súdu spočíva iba v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak tieto vady v súdnej veci nezistil.

14. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

15. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

16. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 431 až § 435 CSP.

17. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú

otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

18. Dovolateľka namietala aj dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP a tvrdila, že súdy nesprávne právne posúdili žalovaným uplatnenú námietku premĺčania. Z podaného dovolania dovolací súd ani výkladom nezistil akú právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, mal odvolací súd vyriešiť nesprávne. Zároveň nie je zjavné, či dovolateľka namieta odklon od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, alebo je toho názoru, že daný právny problém najvyšší súd ešte neriešil, resp. bol riešený, ale rozdielne. Sama polemika s právnymi závermi odvolacieho súdu, zhodnými so závermi súdu prvej inštancie alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedá kritériám pre vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu uvedeným v § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP.

19. Dovolací súd uzatvára, že dovolanie je v časti namietajúcej vadu zmätočnosti konania podľa § 420 písm. f) CSP prípustné, ale nie je dôvodné a v časti namietajúcej nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie zamietol (§ 448 CSP).

20. Žalovaná bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol jej nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.